

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1950 m.

gegužės mėn.

9

ANTRADIENIS

Nr. 54(469)

Kaina 20 kap.

Tegyvuoja didžioji tarybinė liaudis - liaudis nugalėtoja!

Didžiosios Pergalės penkmetis

Siandieną sukanka siekti lygi, penkmečio penki metai, kai tarybinė liaudis pergalingai baigė Didįjį Tėvynės karą prieš voliškuosius grobikus.

Mirtiname susidūrimė su fašistinėmis ordomis, kurioms dirbo visa okupuotoji Europa ir palaikė skaillingi vasalai, tarybinė liaudis ne tik apgynė savo Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, bet ir ištiesė brolišką pagalbos ranką Europos tautoms, išvadavo jas iš fašistinės vergovės. Tarybinės liaudies pergalės dėka nuo fašizmo jungo išlaisvinta taip pat vokiečių laivai ir kuteiktai galimybė kurti nepriklausomą demokratine Vokietijos respubliką, užimti garbingą vietą tautų mylinčių tautų tarpe.

Pradžios karas buvo išmėginimas valstybinių visuomeninių santvarkų. Tarybinės liaudies pergalė šiame kare reiškia, kad pasaulio tautų mylinčios meninė ir valstybinė santvarka, kad tarybinė santvarka pasirodė gyvybingesnė ir patvaresnė, negu bet kokia netarybinė santvarka. Tarybinės liaudies pergalė šiame kare reiškia, kad nugalėtoji tarybinė Ginkluotosios Pajėgos, kad Tarybinė Armija pasirodė stipriausia armija pasaulyje, sugebanti sutramdyti bet kokią agresorių. Tarybinės pergalė reiškia, kad nugalėtoji tarybinė Ginkluotosios Pajėgos, kad Tarybinė Armija pasirodė stipriausia armija pasaulyje, sugebanti sutramdyti bet kokią agresorių.

Saukiamosios pergalės penkmetį tarybinė liaudis sutinka išymiais laimėjimais vykdančiam pokarinį penkmečio planą TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti. Tė penki metai praėjo nuo tos dienos, kai pasibaigė toks sunkus karas, o kokie jau pasiekti laimėjimai. Nežiūrint didžiausių sugriovimų, kuriuos padarė mūsų kraštui fašistiniai okupantai, ir pokarinį sunkumų, tarybinė liaudis sugebėjo trumpiausiu laiku pilnai atkurti priekarinį liaudies ūkių lygį ir sparčiais tempais žengti pirmyn vystant mūsų šalies pramonę ir žemės ūkį. Jau kovo 1949 metais bendroji visos TSRS pramonės produkcija buvo 41 proc. didesnė, negu prieškariniai 1940 metais. 1949 metais pabaigoje pramonė jau dirbo lygiu, viršijančiu penkmečio planu 1950 metams nustatytą lygį. TSRS žemės ūkio produkcija 1949 metais viršijo prieškarinį lygį. Bendras grūdinių kultūrų derlius 1949 metais siekė 7,6 milijardo pūdų ir beveik pa-

J.V. Stalinas

Tarybiniai patriotai vieningai skolina savo santaupas valstybei

Už tolesnį Tėvynės stiprinimą

TSRS Ministrų Tarybos nutarimas dėl naujos paskolos išleidimo sutiktas Antalieptės valsčiaus kolūkiečių su milžinišku patriotiniu pakilimu. Vos paskelbus per radiją vyriausybės nutarimą, kolūkiečiai įvyko gausūs mitingai. Su karštu pritarimu atsiliepė tarybinės vyriausybės

nutarimą išleisti Penktąją valstybinę paskolą liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti „Pažangos“ žemės ūkio artelės nariai.

Po pirminio drg. Lekauskos paskola pasirašo brigadininkas drg. Oželis. Visi kolūkiečiai vieningai pasirašė paskolą, paskolindami valstybei žymią sumą pinigų.

Su karštu pritarimu

Greit įvyko naujosios paskolos realizavimas Smalvų valsčiaus Molotovo vardo kolūkyje. Artelės nariai karštai pritarė naujosios valstybinės paskolos išleidimui.

Susirinkima atidares kolūkio pirmininkas drg. Stankevičius pareiškė:

— Pasirašydami naują paskolą, tarybiniai žmonės rodo savo atsidavimą Lenino —

Stalino partijai, kuri išmintingai vadovauja socialistinės Tėvynės stiprinimui. Kviečiu visus, kaip viena, pasirašyti naują paskolą.

Visi artelės nariai vieningai pasirašė naują — Penktąją valstybinę paskolą TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti, paskolindami valstybei žymią sumą pinigų. Dalis pinigų įneša grynais.

Vieningas pasirašymas

Įvykusiame Rimšės valsčiaus „Pupiniū“ kolūky susirinkime, skirtame naujosios paskolos išleidimui, išstojo kolūkio pirmininkas drg. Trukanas.

— Mūsų kolūkių lankuose mes matome vis daugiau ir daugiau traktorių, sudėtingų žemės ūkio mašinų, lengvųjų automobilių, traukinių ir padedančių išauginti aukštus derlius, — pasakė jis. — Tas mašinas duoda mums tarybinę industrija. O nauja paskola

— tai naujos gamyklos, fabrikai. Štai kodėl kiekvienas iš mūsų su džiaugsmu paskolins savo santaupas valstybei.

Drg. Trukano, paskolinsio valstybei nemaža sumą pinigų ir įnešusiu juos grynais, pavyzdžiui pasakė ir kiti kolūkiečiai. Visi jie vieningai pasirašė paskolą ir visą sumą įnešė grynais.

Tėvynės labui

Su dideliu patriotiniu pakilimu sutiko tarybinė liaudis vyriausybės nutarimą dėl Penktosios valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti. Nauja paskola padės mūsų Tėvynės ekonominei galybei dar labiau augti, darbo žmonių medžiaginei gerovei toliau kilti.

Tarybinės paskolos yra populiaros visos liaudies tarpe. Tai ir suprantama, nes kiekvienas tarybinis žmogus iš asmeniškio patyrimo žino, jog santaupos, kurias jis skolina valstybei, eina darbo žmonių gerovei.

Diena iš dienos stiprėja mūsų Tėvynės pramonės galia. Per pokarinio penkmečio ketverius metus sukurta, atkurta ir stoji rikiuotės 5.200 stambių valstybinių pramonės įmonių.

Didžiulį užmojų įgijo butų statyba. Tik kaimo vietovėse pastatyta ir atstatyta 2,3 milijono gyvenamųjų namų. Taip pat pastatyta tūkstančiai naujų mokyklų, ligoninių, kultūrinių įstaigų.

Dideli laimėjimai pasiekti išvystant socialistinį žemės ūkį. Šiais metais dėka padidėjusios pagrindinių gamybinių darbų mechanizacijos, sėkmingiau, negu praėjusiais metais, vyksta sėja. Ligi Gegužės Pirmosios kolūkiuose pasėta vasarinių kultūrų 15 milijonų ha daugiau, negu praėjusiųjų metų tuo pačiu laiku, vertingiausia maisto kultūra — vasariniais kviečiais — užsėta 3,5 milijono hektarų daugiau, negu praėjusiais metais.

Tarybinė vyriausybė skiria milžiniškas lėšas kovai su sausra. Mūsų aktyse pertvarkoma šalies stepių ir miškų stepių rajonų gamta.

Vystosi liaudies švietimas. 1949 metais visos rusies mokyklose mokėsi daugiau kaip 55 milijonai žmonių, tai reiškia, jog mūsų šalyje mokosi 1/4 visų šalies gyventojų.

Vien tik mūsų respublikoje yra pusė milijono besimokančiųjų.

Auga gyventojų pajamos. Per praėjusius metus darbininkų ir tarnautojų pajamos sugretinamosis kainomis, skaičiuojant vienam darbininkui, buvo 21 proc. didesnės, negu 1940 metais, o valstiečių pajamos — daugiau kaip 30 procentų. Nuo šių metų kovo 1 dienos įvykdytas naujas, trečiasis iš eilės, kainų sumažinimas maisto ir pramonės prekėms.

Pasiekiant laimėjimus liaudies ūkyje, liaudies kultūros ir medžiaginės gerovės pakilime, žymų vaidmenį suvaidino valstybinės paskolos. Darbo santaupos, skolinamos valstybei, padeda ne tik padidinti šalies visuomeninį turta, bet ir duoda tiesiogines pajamas obligacijų laikytojams. Per tarybinės valstybės kredito egzistavimo laiką gyventojams išmokėta 27,5 milijardo rublių laimėjimų iš paskolų. Vien tik 1949 metais gyventojai turėjo 2,5 milijardo rublių laimėjimų, o 1950 metais laimėjimų suma išaugo dar daugiau ir pasiekė 3,5 milijardo rublių.

Kiekvieno tarybinio žmogaus pilietinė pareiga yra ne tik sąžiningai dirbti, bet ir rublių stiprinti mylimosios tėvynės ekonominę galia. Darbo rubliai bus išleisti komunizmo statybos reikalui. Liaudies pinigais, skolintais valstybei, bus sukurtos naujos gamyklos, fabrikai, naujos elektrinės. Mūsų kaimuose bus pagamintos naujos mašinos kolūkių laukams, vis daugiau prekių gyventojams.

Sėkminga naujosios paskolos pasirašymo eiga galimai demonstruoja tarybinės liaudies moralinę — politinę vienybę, jos karštą meilę tarybinei tėvynei, bolševikų partijai, tarybinei vyriausybei, mūsų didžiajam vadui ir mokytojui drangui Stalinui.

E. Valiulis

Iškovota pergale užtvirtinsime Pergalės Diena

Šiandien tarybinė liaudis, visa demokratinė antimperialistinė stovykla, visas galin-gas taikos kovotojų frontas švenčia įžymiąją datą žmoni-jos istorijoje — Pergalės prieš Hitlerinę Vokietiją Diena.

Hitlerinis režimas buvo su-kurtas vokiškųjų imperialistų, tiesiogine Jungtinių Valsty-bių ir Anglijos kapitalistų pa-galba, kurie žinėjo į hitle-rinę Vokietiją, kaip į reakci-jos Europoje forpostą, kaip į agresijos įrankį prieš Tary-bų Sąjungą.

Pasiruošusi amerikiečių ban-kų ir trestų pagalba karui, Hitlerinė Vokietija 1941 metų birželio 22 d. klastingai puolė Tarybų Sąjungą.

Hitlerininkų tikslas buvo už-grobtį Tarybų Sąjungą, sugra-žinti dvarininkų ir kapitalis-tų valdžią, sugrauti TSRS tautų tautinį valstybiškumą ir tautinę kultūrą, paversti juos vokiškių kunigaikščių ir baronų vergais. Reikalasėjo apie mūsų valstybės gyvybę ar mirtį, apie tarybinių tau-tų gyvybę ar mirtį.

Tarybų Sąjungai teko ko-voti vienai su pavojingiausiu priešiu, kuriam dirbo visa okupuotoji Europa ir kuri palaikė skaitlingi va-salai. Anglijos ir Amerikos valdantieji šioksniai visokiais būdais traukė antrojo fronto Europoje atidarymą. Jie pla-navo, kad karo eigoje Tary-bų Sąjungą nustos jėgų ir krauju. Tačiau anglų — ame-rikiečių imperialistų apskaitėi-vimai nepasitvirtino. Didžia-jai bolševikų partijai vadovaujant, geriausiai karve-džiai draugai Stalinui vedant, Tarybinė liaudis ir jos šlovin-goji armija sukiuose mūšio-se sutriuškino Hitlerinę Vo-kietiją, išlaisvino Europos tau-tas, išgelbėjo žmoniją nuo fašizmo vergovės. Tarybų Są-junga karo eigoje dar labiau sustiprėjo ir užsigrūdino.

Tarybinės liaudies šlovės ke-lias, kelias, kuriuo didžiojasi kiekvienas tarybinis žmogus, eina nuo istorinės pergalės prie Maskvos per Stalingrado mūšį, per mūšius Orlovo — Kursko žiede, prie Dniepro, prie Oderio, — į triuškinan-tį Berlyno šturmą, prie pil-nutinės ir besąlyginės fašisti-nių ginkluotų pajėgų ir fašis-tinės Vokietijos kapituliaci-jos.

Didvyriškoji Tarybinė Armi-ja žiauriuose mūšiuose su priešu rėmėsi galinga para-ma visos liaudies, pasiuko-jančiai dirbusios užnugaryje. Šalis pilnintinai aprūpindavo visus fronto pareikius, aprū-pindavo jį pirmos rūšies gink-lais, maistu, apranga. Vis-kas frontui, viskas pergalei — šiuo Lenino — Stalino par-tijos šūkiu vadovavosi įtemp-tame darbe visi tarybiniai patriotai.

Tarybų Sąjungos pergalė Didžiajam Tėvynės kare reiškė, kad nugalėjo mūsų tary-binė visuomeninė ir valsty-binė santvarka, kuri pasirodė geresnė visuomenės ir vals-tybės organavimo forma už bet kurią kita netarybinę san-tvarką. Tarybų Sąjungos per-galė taip pat reiškė, kad nugalėjo tarybinės Ginkluotosios Pajėgos, kad nugalėjo didžiosios Lenino — Stalino partijos politika.

Visų mūsų pergalių kurėiu ir įkvėpėju buvo genialus tarybinės liaudies vadas, vy-riausias TSRS Ginkluotųjų Pajėgų vadas draugas Stalinas. Su didžiojo Stalino vardu į mūsų šalies istoriją ir į pa-saulinę istoriją įėjo šlovingos mūsų pergalės.

Istorija niekad neužmirš ta-rybinės liaudies žygio, įžymių nuopelnų rusų tautos, kaipo vadovaujančios Tarybų Są-jungos jėgos mūsų Tėvynės tautų tarpe. Didžioji rusų tauta karo metais parodė mu-sų vyriausybei ir bolševikų partijai begalinį pasitikėjimą ir visapusią paramą ir tas pasirodė ta lemiamą jėgą, kuri užtikrino istorinę pergalę prieš žmonijos priešą — fa-šizmą. Fašistinės Vokietijos ir imperialistinės Japonijos sutriuškino rezultate imperi-alizmo sistema tapo dar labiau pakasta. Tarybinės lau-dies pergalė, Hitlerinės Vo-kietijos sutriuškimas Tary-binės Armijos dėka padėjo Lenkijos, Vengrijos, Čekoslo-vakijos, Albanijos, Rumunijos, Bulgarijos tautoms nustatyti liaudies demokratijos režimą, atsistoti į socialistinės staty-bos kelią.

Mūsų pergalės prieš vokiš-kąjį fašizmą ir japoniškąjį im-perializmą svarbiausias rezul-tatas yra tautinio — išlais-vinamojo judėjimo Kinijoje triumfas. 475 — milijoninė ki-

niečių tauta, komunistų par-tijai vadovaujant, nusikratė angliškųjų — amerikoniškųjų engėjų ir gomindaninių išda-vikų jungą, prisijungė prie demokratinės antimperialisti-nės stovyklos.

Praėjo penki metai nuo Hitlerinės Vokietijos kapitu-liavimo dienos. Per tuos me-tus tarybinė liaudis pasiekė naujų didžiausių laimėjimų pramonės ir žemės ūkio iš-vystyme, kultūriniame fron-te.

Tarybų šalis siekia ilgos ir patvarios taikos. Stovėdama pažangiosios žmonijos kovos už taiką priešakyje, Tarybų Sąjungą nė minutelį nepamirš-ta apie naujo karo pavojų, kurį nori sukelti anglų — amerikiečių imperialistai.

Amerikos imperialistai su-daro agresijos blokus, visur palaiko reakciją, didina iš-laidas apsiginklavimui, atvi-rai ruošia karinius placdarmus Tarybų Sąjungai ir liaudies demokratijos šalims užpul-ti.

Tarybų Sąjungą, remdamasi galingu taikos šalininkų fron-tu visose šalyse, akylai budi taikos sargyboje, demaskuoda-ma ir sutriuškindama nusikals-tamuosius karo kurstytojų planus.

Taika gina liaudies demo-kratijos šalių tautos. Taika gina didžioji kinų tauta, nu-simetusi feodalinės ir impe-rialistinės vergovės granlis. Daugelyje žemės rutulio šalių milijonai žmonių, pasirašo po Pasaulinio taikos šalininkų kongreso Nuolatinio komiteto atsisaukimu dėl atominio ginklo uždraudimo ir paskel-bimo karinių nusikaltėlių vy-riausybės, kuri pirmoji pavar-tos atominį ginklą. Italijos, Prancūzijos ir kitų šalių do-kininkai, geležinkelininkai ir kiti darbininkai atsisako iš-krauti amerikinius ginklus nau-jam agresyviam karui, kurį rengia Anglijos — Amerikos imperialistai.

Organizuotos taikos šalininkų jėgos sugeba pažaboti impe-rialistinius karo kurstytojus.

Tarybinės ginkluotosios pajėgos budriai saugą mū-sų šalies valstybinius intere-sus ir akylai budi jos sienų sargyboje.

Šiandien, švėsdama Perga-lės Dieną prieš fašistinę Vokietiją, negestančios tary-binio ginklo šlovės dieną, mūsų liaudis tvirtai žūri į ateitį. Priešakyje — komuniz-mo pergalė. Į ją veda mūsų liaudį ir viso pasaulio darbo žmonės išmintingasis vadas ir mokytojas didysis Stalinas.

P. Jurikovas

SLOVĖ TARYBŲ SĄJUNGOS GINKLUOTOSIOS PAJĖGOMS, GARBINAMAI APMYNUOSIAMS SAVO TĖVYNĖ DIDŽIAJAME TĖVYNĖS KARE!

Nevystanti šlovė

Didžiojo Tėvynės karo me-tais Vyriausiojo Kariuomenės vado drango Stalino įsaky-tuose mes skaitydavome jau-dinančius, nuosirdžius žodžius: „Amžina šlovė didvyriams, kritusiems kovose už mūsų Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę“.

Tarybinė liaudis šventai ger-bia kritusių didvyrių atmintį. Štai vienas iš pavyzdžių. 1944 metų vasara, išvaduo-jant Tarybų Lietuvą, Zarasų apskrities teritorijoje narsuo-lio mirtimi žuvo šaulių ba-taliono komsorgas, Tarybų Są-jungos Didvyris, gvardijos vyršila Izguta Aitykovas. Slo-vingas kazachų tautos sūnus, jis buvo ugningas savo Tėvynės patriotas, beribiai atsida-vejęs didžiajam Lenino—Stalino partijos reikalui.

Mušyje Izguta Aitykovas buvo drąsus, ryžtingas, ne-galstingas priešams. Kai prasi-dėjo Tarybų Baltarusijos iš-vadavimas, dalinys, kuriame tarnavo Aitykovas, priėjo prie vanden sienos. Komsorgas Aitykovas vadovavo karių grupėi ir vienas pirmųjų perplau-kė upe, patraukdamas tuo sa-vo draugus. Forsuodami upe, gvardiečiai tvirtai atlaikė prie-šo kontrataką, užtikrindami sa-vo padalinio persikėlimą. Už šį žygi Izgutai Aitykovui buvo suteiktas Tarybų Sąjungos Did-vyrio vardas. Žinia apie tai jį pasiekė tada, kai dalinys jau kovojo Lietuvos teritorijoje.

Sužadintas džiaugsmingo pranešimo, Aitykovas kreipėsi į bataliono karius su ugningu šūkiu:

„Didžią garbę nešioti Tary-bų Sąjungos Didvyrio varda-ą susieju su Lenino—Stalino komjaunimu ir bolševikų par-tija, kurie išaugino, išauklėjo mus, užgrūdino kovose.“

As kviečiu jus, kovos drau-gai, ir ateity aukštai saugoti tarybinio kario varda. Prisie-kime dar karta didžiajam Stalinui: „Mūsų širdys nežinos ramybės, kol nors vienas vo-kietis mindo mūsų žemę. Nė

vienas kelias nepasirodys mums sunkus, nė viena kliš-tis nepasirodys neįveikiam-a“.

Izguta Aitykovas liko iki galo ištikimas savo priešai-kai. Dalinys per mūšius veržėsi pirmyn. Veikdamas žvalgybos sudėtyje, Tarybų Sąjungos Didvyris Aitykovas Rimšės miestelio prieigose su gvar-diečių grupe užėmė naudingą ribą. Užvirė arši kova. Žy-mios vokiečių pajėgos atakavo žvalgylą Aitykovas buvo sun-ktai sužeistas, bet tęsė kovą ir sugebėjo atlaikyti ribą iki padalinio priėjimo.

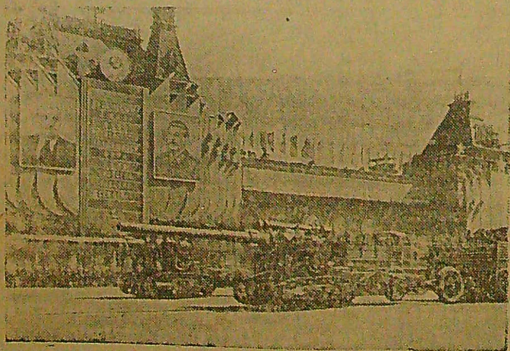
Po kelių dienų Izguta Aity-kovas mirė. Jį palaidojo Rim-šės miestelyje su kariška pa-garba. Keturis metus šio miestelio darbo žmonės su di-dele meile saugojo didvyrio kapą.

1948 metų rudenį Zarasų apskrities Darbo žmonių depu-tatų Tarybos vykdomasis komitetas nutarė perkelti karstą su Tarybų Sąjungos Didvyrio Izgutos Aitykovo palaikais į Zarasų miestą, į karių kapus ir pastatyti paminklą.

31—osioms Tarybinės Armi-jos metinėms karstas su did-vyrio palaikais buvo perkel-tas į Zarasų miestą. Drauge su Aitykovu palaidoti dar penki Tarybų Sąjungos Did-vyriai: majoras Staro lubas, kapitonas Nalotovas ir Gari-naus, seržantai Parchomenko ir Šatalinas.

Laidotuvėse dalyvavo tary-binių, partinių, komjaunimo ir visuomeninių organizacijų delegacijos. Sausio 28 d., penk-tųjų metų nuo Lietuvos TSR išvadavimo diena, Zarasų kapinėse įvyko skaitlingas mitingas, kuriame dalyvavo vių miesto žmonių ir įstaigų darbuotojai.

Zarasų apskrities darbo žmonės šventai saugo kario — didvyrio kazacho Aitykovo Izgutos, kritusio išvaduojant mūsų apskritį iš vokiškųjų fašistų jungų, atmintį.

1950 m. Gegužės Pirmosios šventė Maskvoje. Maskvos įgulos kariuomenės paradas Raudonojoj Aikštėj. (TASS)

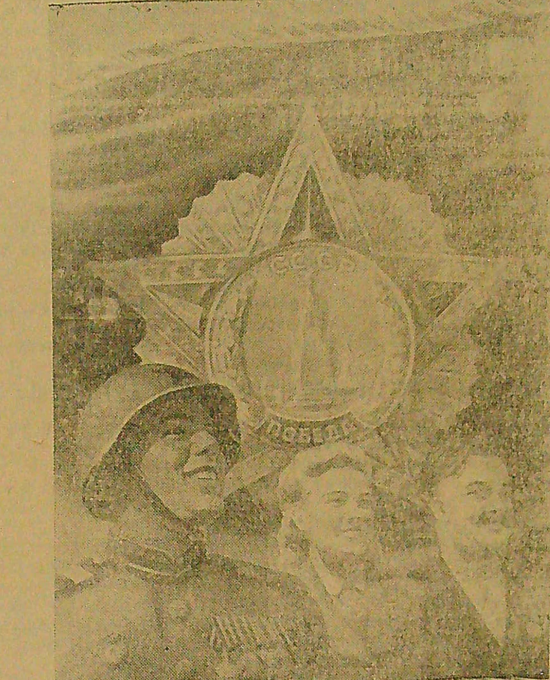
naujais darbo laimėjimais

Darbe kaip fronte

Nuo pirmųjų Didžiojo Tėvynės karo dienų Tarybinės Armijos eilėse aš koviausi su vokiškaisiais grobikais. Tankų kuopa, kuriai aš vadovavau, dalyvavo mušiuose dėl Leningrado blokados pralaužimo, mušiuose triuškinant vokiškusius grobikus jų pačių žemėje. Kartu su kitais Tarybinės Armijos daliniais mūsų tankų kuopa pergalingai įžengė į Karaliaučių, o vėliau ir į fašistų liudą Berlyną.

Už kovos nuopelnus vyriausybė mane apdovanojo 2 pirmojo laipsnio Didžiojo Tėvynės karo ordinais, 2 Raudonosios Žvaigždės ordinais, medaliais „Už pergalę prieš Vokietiją“ ir „Už Berlyno paėmimą“.

1946 metais aš demobilizavau ir grįžau prie taikaus kurybinio darbo. Tačiau ligi šiol many gyvos Tarybinės Armijos karių — nugalėtojų, tankisto tradicijos. Tradicijos įpratino mus, buvusius karius, niekadus nesustoti prieš jokių sunkumų, visados nugalėti, pakeitus ginklą į taikaus kurybinio darbo įrankius, dirbti mūsų liaudies labui, nenulstamai kovoti už tolesnį mūsų šalies ekonomikos kilimą.

Iškovotą pergalę užtvirtinsime naujais laimėjimais kolūkio laukuose

Lygiai penkeri metai praėjo nuo tos dienos, kai buvo sutriuškintas pikčiausias visos žmonijos priešas hitlerinė Vokietija, kai didžioji Tarybų Sąjungos liaudis vėl grįžo prie taikaus darbo, prie karo sugriautojo liaudies ūkio atstatymo ir jo tolesnio išvystymo. Per šiuos taikaus darbo metus mūsų šalies darbo žmonės pasiekė žymių laimėjimų. Iš gruvėsių pakilo fabriškai ir įmonės, greitai kyla žemės ūkis, dauguma respublikos darbo valstiečių jau pasuko nauju kolektyvinio gyvenimo keliu. Šiuo keliu jau antri metai žengiame ir mes.

Jau pirmi kolektyvinio darbo metai atnešė mums nemažų laimėjimų. Bet mes ties jais nesustojame. Mes žinome, kad norint užtvirtinti iškovotą pergalę, padaryti mūsų šalį dar turtingesnę ir galingesnę, reikia nuolat siekti vis naujų pergalių, stiprinti savo artelę ūkiniu bei organizaciniu atžvilgiais, nuolat kelti laukų derlingumą, didinti visuomeninį artelės turta.

Ruošiantis pavasario sėjai, mes sustiprinome brigadas kaip pagrindinį grūdinių kultūrų gamybos vieneta; prie jų pritvirtinome visą žemės ūkio

inventorių, traukiamąją jėgą, peržiūrėjome ir patikslinome išdirbio normas, įvedėme smulkiagrūdę ir individualią darbo apskaitą, pilnai atremontavome žemės ūkio inventorių, apsirūpinome mineralinėmis trąšomis ir t. t.

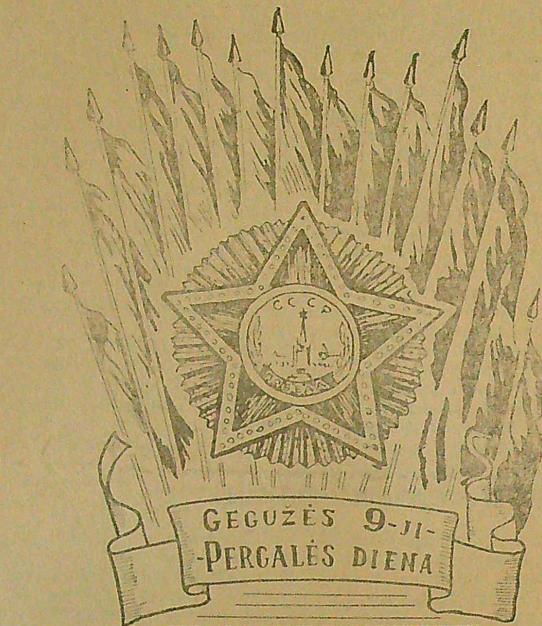
Visa tai leido organizuotai pradėti pavasario sėjos darbus. Tačiau išsivystytiu socialkultūrinį dėka Gegužės 9-ąją mes sutinkame pilnai įvykdę ankstyvųjų grūdinių kultūrų sėją. Kovoje už savalaikį ir kokybišką sėjos atlikimą ypač pasislymėjo kolūkiečiai F. Leginius, kurys dienei išdirbio norma įvykdydavo 150–200 proc. Z. Gedžiūnas, E. Zegys, A. Dambraiva ir kt. Pirmųjų pavasario sėjos darbus kolektyvas į naujus kolektyvinio darbo žygdarbius mus skatina pirmųjų kolūkinio gyvenimo metų rezultatai, nauji kolūkio pakilimo ir išvystymo planai. O jie dideli.

Siemet mes išauginsime dar aukštesnį derlių, papildysime gyvulių fermas, pastatysime erdvia arklidę. Didelių pajamų numatome gauti iš pagalbinių ūkio šakų — kalkių ir plytų gamybos. Taip pat nusausinsime 25 ha pievų, paversdami jas kultūrinėmis ir užtikindami gyvulininkystės vystymąsi.

Drauge su sėja vykdome juodojo pūdymo arimą. Š. m. gegužės 5 d. suarta 25 ha juodojo pūdymo. Tai užtikrins aukštą ateinančių metų derlių.

Atžymėdami Pergalės prieš fašistinę Vokietiją Dieną, mes pasiryžę siekti dar didesnių laimėjimų kolektyvine darbe, kovoti už aukštesnį ir pastovius derlius, už tolesnį savo artelės sustiprinimą. Mes žinome, kad laimėjimais kolūkio laukuose prisidėsime prie savo Tarybinės Tėvynės galios stiprinimo, prie iškovotos pergalės sutvirtinimo.

E. Ruseckas
Smalvų vl. „Garbingo darbo“ kolūkio pirmininkas

Kolūkiniu keliu - į laimingą gyvenimą

Per penkeris metus, praėjusius nuo istorinės tarybinės liaudies pergalės kovoje prieš fašistinę Vokietiją, mūsų šalyje pasiekta didžiulio darbo laimėjimų. Grįžę prie taikaus darbo, tarybiniai žmonės su didžiuliu pasiryžimu ėmėsi atstatomojo darbo.

Pasikeitė per šį laiką ir mūsų respublikos veidas. Atsikūrė per karą sugriautos gamyklės, stėjo į darbą naujos įmonės. Tvirtai pasuko kolektyvinio darbo keliu respublikos žemdirbiai.

Žymių laimėjimų vystant žemės ūkį pasiekė ir mūsų valstiečiai. Beveik visi jie atžymi Pergalės Dieną susibūrę į žemės ūkio arteles. Pirmieji kolūkiai mūsų valstiečių susikūrė 1948 metų vasarą. Tais metais žemkenciu sėja kolektyviai vykdė 10 kolūkių, o 1949 m. pavasarį susikūrė dar 18 naujų žemės ūkio artelių.

Jau pirmieji kolektyvinio darbo metai parodė kolūkių santvarkos jėgą ir pranašumą. Kolūkiai sustiprėjo organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiu, kolūkiečiams už darbą išmokėtas aukštas atlyginimas. Štai, pvz., kolūky „Už Tėvyne“ už darbdienį išmokėta po 5,4 kg grūdų, 0,7 rb. pinigais, 3,5 kg pasarais ir kt. žemės ūkio produktų. Šio kolūkio narys Praksas Stasys, iki kolūkio susikūrimo buvęs mažais valstietis, nuolat dirbdavęs buožėms, dabar gavo už darbdienius virš 2 tonų grūdų, žymią sumą pinigų ir kt. produktų. Virš 3 tonų grūdų gavo tos pat artelės nario Viršylos Leono šeima. „Kestučio“ kolūky išmokėta už darbdienį po 4,4 kg grūdų, 1 kg bulvių, 0,4 rb. pinigais, 5 kg pasarų. Kolūkiečiai Basevičius, anksčiau neturėjęs jokio turto ir išbūsus 20 metų už skurdų atlyginimą dirbęs pas buožę Pašinnienę, dabar, dirbdamas kolūkyje, išdirbo 291 darbdienį ir gavo už darbą 1.280 kg grūdų, nemažą sumą pinigų ir kitų žemės ūkio produktų. Didelį atlyginimą už darbą gavo „Tautų vienybės“, „Keturių komunarų“ ir kt. kolūkių vals-

tiečiai. Didelį laimėjimą valstiečiai pasiekė vystant visuomeninio produktyvų gyvulininkystę. 27-juose valstiečių kolūkiuose sukurta po 4 gyvulininkystės fermas.

Vystydami gyvulininkystę, valstiečiai kolūkiečiai didelių dėmesį kreipė į gerą gyvulių priežiūrą. Tai leido pasiekti puikių rodiklių keliant gyvulių produktyvumą. Jau pirmaisiais metais eilė kolūkių, kaip Vinco Kudirkos vardo, „Sviestsaus Rytojaus“, „Kestučio“, gavo iš gyvulininkystės po kelis tūkstančius rb. pajamų.

Pasikeitė ir kultūrinis darbo valstiečių gyvenimas. Kolūkiečiams tapo prieinamas mokslas, spauda, sportas, meninė saviveikla. Valstiečių žymiai išplėstas švietimo įstaigų tinklas. „Lenino keliu“ kolūky praėjusiais metais įsteigta septynmetė mokykla. Daug kolūkiečių mokoši valstiečių centre veikiančioje septynmetėje sausugusioje mokykloje. Nuo 1949 m. Salomėjos Nėries vardo ir „Zvaigždės“ kolūkiuose veikia liaudies universitetai su daugiau kaip 60 klausytojų. Kiekvieną sekmadienį jiems skaitomos paskaitos politinėmis, mokslinėmis ir kt. temomis.

Ties pirmaisiais laimėjimais mes nesustojame. Kasdien siekti vis naujų pergalių — su tokiais šūkiu eina į darbą mūsų valstiečiai žemdirbiai. Kolūkiai lenktyniauja už savalaikį ir kokybišką sėjos atlikimą. Eilė kolūkių, kaip „Zvaigždės“, „Kestučio“, Salomėjos Nėries vardo ir kt., jau užbaigė grūdinių kultūrų sėją. Tolesnių laimėjimų siekia kolūkiai vystant visuomeninę gyvulininkystę.

Pergalės Dieną valstiečiai kolūkiečiai sutinka su žymiais laimėjimais vystant artelės visuomeninį ūkį. Jie pasiryžę ir toliau našiu darbu kolūkių laukuose stiprinti Tarybinės Tėvynės galia, stiprinti tą santvarką, kuri jiems nurodė kolūkių kelią, kelią į laimingą ir pasiturintį gyvenimą.

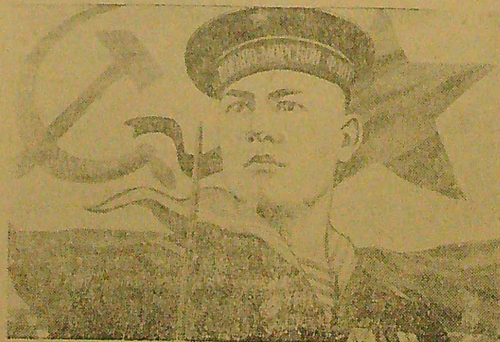
B. Juškėnas
LKP(b) Dusėtų valstiečių komiteto sekretorius

Apskrities pramkombinato lentplovė, kurioje dirbu vyr. meistras, viršijo balandžio mėnesio planą. Sudaryta puikios kokybės brigada, kuri 98 proc. produkcijos duoda tik aukštos kokybės ir sutaupo po 12 proc. žaliavos. Per palyginti neilgą laiką čia išaugo tokie puikūs specialistai ir darbininkų kadrai, kaip drg. Čiblys, darbininkas Medunecas, kuris 1949 m. už pavyzdinę darbą apdovanotas Vietinės Pramonės Ministerijos Garbės raštu, brigadininkas Matvejevas, kurio brigada sistemingai viršija išdirbio normas.

Šie priešakiniai įmonės žmonės, kurie paskui save veda ir kitus mūsų kolektyvo darbininkus, — tai taikaus darbo kariai. Su didžiuoju Stalino vardu širdyse jie kovoja už naujus laimėjimus taikaus darbo fronte. Kaip ir fronte, mes kovosime dėl tolesnių gamybinių laimėjimų, duosime mūsų miestų ir kaimų atstatymui kuo daugiau statybinės miško medžiagos! Toks viso mūsų kolektyvo šūkis, sutinkant Gegužės 9-ąją dieną.

V. Kaurdakovas

Apskrities pramkombinato lentplovės vyr. meistras

Pergalės Dienos garbei

Po 120-150 procentų

Išjungę į socialistines lenktynes dėl garbingo Pergalės Dienos atžymėjimo, apskritis pramkombinato lentpiūvis darbininkai pasiekė aukštų rodiklių. Ypač gerų rezultatų pasiekė atskiri darbininkai drg. drg. Meduneckas, Kardelis ir kt.

Stoję į stachanovinę garbią Gegužės 9-osios garbei, jie kiekvienos dienos išdirbio norma įvykdė 120-150 proc. Neatsiėliko nuo jų ir drg. drg. Makiejevas, Laipčūtė ir kt.

V. Ronkus

Viršijo arimo planą

Naujomis darbo pergalėmis atžymėjusi Gegužės 9-ja — Pergalės prieš hitlerinę Vokietiją dieną — su tokiu šūktu dirbo Degučių valsčiaus „Aušros“ kolonkio kolonkčiai. Savo išpareigojimą iki Gegužės 9-osios užbaigti pavasarinį arimą

kolonkčiai garbingai įvykdė. Arimo planą kolonkčiai viršijo 6 ha. Visas plotas užakėtas ir iškultivavotas.

Gegužės 3 d. kolonkčiai taip pat užbaigė ankstyvųjų kultūrų sėja. J. Kolesnikovas

Pergalės prieš fašistinę Vokietiją metines atžymint

Respublikos sostinės darbo žmonės plačiai pažymi tarybinės liaudies šlovingosios pergalės prieš fašistinę Vokietiją V — sias metines.

„Žalgirio“ staklių gamykloje, „Elfos“ elektrotechnikos gamykloje, „Komunaro“ žemės ūkio mašinų gamykloje, „Lelijos“, „Laisvės“ fabrikuose, įstaigose ir aukštosiose mokyklose vyksta pasikalbėjimai ir pranešimai apie tarybinės liaudies istorinę pergalę prieš fašistinę Vokietiją, laimėtą vadovaujant genialiam karvedžiui — Tarybų Sąjungos Generalisimui draugui J. V. Stalinui. Propagandininkai ir agitatoriai pasakoja apie laimėjimus, lietuvių tautos pasiekimus per 5-rius taikus kuriamojo darbo metus

pokarinio laikotarpio. Buvusieji frontininkai, dirbantieji Vilniaus įmonėse, stoji į stachanovinę sargybą, kad pažymėtų Pergalės dieną aukšto našumo darbu.

Rajonų partkabinetuose ir miesto įmonėse organizuojamos parodos, skirtos Pergalės Dienai ir stachanoviniukų pasiekimams laimėjimams kovoje dėl pokarinio stalininio penkmečio įvykdymo.

Gegužės 9 dieną įvyks miesto propagandininkų ir agitatorių susirinkimas, kuriame padarys pranešimą apie Pergalės dieną respublikos karinio komisariato politinio skyriaus viršininkas drg. Macijauskas.

(ELTA)

Japonų karo belaisvių padėka TSRS vyriausybės galvai draugui J. V. Stalinui

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo J. V. STALINO ir TSRS Vyriausybės vardu gauti gausūs laišukai iš japonų karo belaisvių, vykusių iš Tarybų Sąjungos į tėvynę. Laiškai buvo svarstomi mašinosu karo belaisvių susirinkimuose. Tie susirinkimai pademonstravo japonų tautos draugystės jausmą tarybinei liaudžiai. Savo laišukuose japonų karo belaisviai reiškė draugui J. V. STALINUI ir TSRS Vyriausybei gilaus dėkingumo jausmą už humaniška elgesį su jais ir žada grįžti į tėvynę kovoti už taikos stovyklos sustiprinimą, už draugystę su Tarybų Sąjunga.

Teostas vieno tokių laišukų, kurį pasirašė 66.434 japonų karo belaisviai, išsiuvinė-

tas 26 metrų ilgio šilko audkle, turi 14000 ieroglių ir papuoštas medyje išraižyta skulptarine vėliavnešiu grupe.

Tame laišuke pasakyta: „Tarybų Sąjungoje mes pirmą kartą tapome dvasiškai laisvi žmonės ir pažinome tiesą.“

Palikdami didžiąją nugalėjusio socializmo šalį, mes iškilmingai prisiekiamo didžiosios socialistinės valstybės liaudžiai ir jums, mylimasis viso pasaulio darbo žmonių tėvas ir genialusis mokytojas, kad mes pasiaukojančiai kovosime už nesugriaujamą draugystę tarp japonų tautos ir Tarybų Sąjungos tautų, nes tik ji gali atnešti mūsų tautai laimę, nacionalinę nepriklausomybę ir taiką, laisvę ir demokratiją. Mes žinome, kad japonų tau-

tos ir Tarybų Sąjungos tautų gyvybiniai interesai pilnutinai sutampa.

Mes papasakosime Japonijos darbo žmonėms tiesa apie socialistinę šalį, kad sutriuškintume antitarybinę demagogiją, kurią skleidžia Amerikos imperialistai ir parsidavėliški Japonijos reakcionieriai.

Mes prisiekiamo, kad nei Amerikos imperialistams, nei Japonijos militaristams nepavyks vėl mus paversti savo paklusniais kareiviais, vykdančiais jų nusikalstamus sumanymus.

Mes prisiekiamo iki galo būti ištikimais demokratijos reikalui, taikos reikalui ir broliškam visų šalių darbo žmonių solidarumui“.

(TASS—ELTA).

Anglų mokslininko - atomininko pareiškimas

LONDONAS, gegužės mėn. 6 d. (TASS). Laiškas „Deili Uorker“ paskelbė Anglijos mokslo darbuotojų asociacijos mokslininkų-atomininkų komiteto sekretoriaus daktaro Buropo straipsnį.

Buropas rašo: „Reikia padaryti galą šaltajam karui, sukeliameiam tokia atmosfera, kurioje apie geriausias mokslines minties pasiekimus bei išradimus sprendžiama tik jų efektyvumo žudymo srityje požiūriu.“

Liesdamas atominės energijos taikus išsivystymo per-

spektyvas, Burapas pareiškia: „Nors buvo pranešta, kad tie galimūmų pilnutinai įgyvendinti Tarybų Sąjungoje, Vakarų pasaulyje daugiausia siekiama gaminti stambesnių ir didesnio greivimo bombų.“

Štai kodėl aš, kaip mokslininkas, prįjungiū savo balsą prie nesuskaituojamų milijonų žmonių visame pasaulyje, reikalaujančių liautis gamintis atominę bombą bei visus kitus masinio naikinimo ginklus.

Štai kodėl manęs netenkina

Etli ir Bevino pareiškimai, jog jie, esa, padarę visa, kas galima pasiekti susitarimui dėl atominio ginklo uždraudimo. Metas išsivadėti mūsų primygtinų reikalavimų, kad Tarybų Sąjunga priimtų Barucho planą, pagrįstą neteisinga priedaude apie tariamą ilgalaikę Amerikos monopoliją atominės energijos srityje. Žmonės visose šalyse troškta, kad būtų nutrauktas šaltasis karas ir kad tarp Rytų ir Vakarų būtų užmezgti taikingi bei draugiški santykiai“.

(ELTA)

Amerikinis imperializmas - tautų priešas

Liaudies demokratijos šalyse

Iškilmingas posėdis Pragoje, skirtas 5-sioms metinėms nuo tos dienos, kai Tarybinė Armija išvadavo Čekoslovakija

Gegužės 6 dieną Pragoje įvyko iškilmingas posėdis, skirtas 5-sioms metinėms nuo tos dienos, kai didvyriškai Tarybinė Armija išvadavo Čekoslovakijos respubliką iš vokiečių okupantų.

Posėdyje dalyvavo Čekoslovakijos respublikos prezidentas Klementas Gotvaldas, ministras pirmininkas Antoninas Zapotockis, įžymūs valstybės ir visuomenės veikėjai, komunistų partijos vadovai, kultūros, meno ir mokslo atstovai, fabriukų ir gamyklų atstovai bei kiti.

Susirinkusieji karštai sutiko tarybinę vyriausybę delegacija, kurios priešakyje — TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas, Tarybų Sąjungos maršalas N. A. Bulganinas.

Didelę kalbą apie penktąsias metines nuo tos dienos, kai didvyriškai Tarybinė Armija išvadavo Čekoslovakija, pasakė

ministras pirmininkas Antoninas Zapotockis. Jo kalba ne kartą buvo nutraukta ilgai trunkančiais plojimais didvyriškosios Tarybinės Armijos garbei, didžiosios Tarybų Sąjungos garbei, Čekoslovakijos liaudies išvadotojo ir geriausio draugo didžiojo Stalino garbei.

Su ypatingu susidomėjimu buvo išklaudyta Tarybinės vyriausybės delegacijos vadovo, Tarybų Sąjungos Maršalo drg. N. A. Bulganino kalba. N. A. Bulganino kalba ne kartą buvo nutraukta auringomis, ilgai trunkančiomis ovacijomis.

Posėdyje sveikinimo kalbas pasakė delegacijų vadovai, atvykę iš Kinijos ir liaudies demokratijos šalių bei kitų valstybių.

Posėdyje buvo priimtas sveikinimas Čekoslovakijos liaudies išvadotojui ir geriausia draugui Generalisimui J. V. Stalinui. (TASS—ELTA).

Pavasario sėja Lenkijoje ir Bulgarijoje

Pavasario sėja Lenkijoje baigiasi. Svarbiausi lauko darbai pasibaigę gegužės pradžioje. Valstybiniai ūkiai ligi gegužės 2 d. sėjosi planą viršijo 11 proc. 663 žemdirbystės gamybinuose kooperatyvuose pavasario lauko darbai buvo atlikti kolektyvių. Jiems pagalbos suteikė 1357 valstybinių mašinų — traktorių stočių traktoriai.

Siais metais Bulgarija sėmingai atlieka pavasario sėja. Iš viso respublikoje kviečių,

miežių, aviųž ir agonų sėjos planas įvykdytas vyriausybės nustatytais terminais 103,6 proc. Palyginti su praėjusiais metais užsėta 16 proc. daugiau.

Bulgarijos žemės ūkis 1950 metais gavo iš valstybės didelę pagalbą. Respublikos laukuose dabar dirba 681 traktorius daugiau, negu praėjusiais metais. Žymiai padidėjo plūgų, sėjamųjų mašinų ir kito inventoriaus skaičius.

(TASS—ELTA).

Visa amerikinio kapitalizmo istorija yra nesiliaujančių plėšimų ir grobiųjų istorija. Imperializmo laikotarpyje JAV monopolistinis kapitalas tapo viena agresyviausiu buržuazinio pasaulio jėga, o paskutiniuosius dešimtmeciais amerikinis imperializmas stoji į atvirą priešikišką kovą dėl pasaulinio viešpatavimo. „Amerikiniai milijardieriai, — rašė Leninas, — šie mūsų laikų vergvaldžiai, atvėrė ypatingai tragiška puslapi krūvinojo imperializmo krūvinojoje istorijoje.“

Indėnų išnaikinimas buvo pirmasis nusikaltimas, kuriuo aukso civilizacijos nešėjai pradėjo kurti „amerikinį gyvenimo būdą“. Dar 18 amžiaus pabaigoje JAV teritorijoje buvo 2 milijonai indėnų — tiek pat, kiek tuo metu šalyje buvo ir europiečių. Indėnai buvo žvėriškai naikinami, jų likučiai buvo nuvaryti į dykumas ir šiandien jų beliko vos 300.000 žmonių. Jie laikomi „rezervacijose“, esančiose labiausiai nederlinguose ir nesveikuose šalies rajonuose, kur jie pa smerkti visiškai išmirimui.

Jungtinės Amerikos Valstybės yra vienintelė šalis pasaulyje, kurioje dar prieš šimta metų gyvavo vergija. Iš Afrikos į Ameriką buvo atgabenti milijonai negrų, kuriuos čia pardavė kaip prekę vergvaldžiams. Pietų valstyjose negrų vergų darbas tapo stambųjų plantacijų išsivystymo pagrindu. Iki šios dienos 14 milijonų JAV negrų yra faktiškai už įstatymo ribų. Jie neturi jokių žmogaus teisių. Jie laikomi specialiuose kvar taluose, panašiuose į hitlerinį „geto“, juos galima neabdžiamai žudyti, jiems uždrausta gyventi tarp baltųjų, važiuoti traukiniu drauge su baltaisiais, lankyti „baltųjų“ teatrų, kinus, restoranus, jie neturi tei-

sės dirbti kvalifikuotą darbą, o milijonai jų ligi šiol faktiškai tebėra vergai pietų plantacijose.

Amerikiniai kapitalistai apkėti stoji į svetimų šalių užgro bimo ir pavergimo kelia.

1846—1848 metais JAV vedė grobiškišką karą su Meksika, kurio tikslas buvo užgrobti Pietų valstyjų plantatoriams naujas teritorijas. To karo išdavoje Meksika neteko daugiau kaip pusės visos savo teritorijos.

1898 m. balandžio 25 d. JAV kongresas paskelbė karą Ispanijai. Šis karas buvo pirmasis imperializmo laikotarpio karas ir jis sudarė lemiamą gairę Jungtinių Amerikos valstybių imperialistinės politikos kelyje. Prisdengdami, kaip ir mūsų dienomis, „pagalbos“ teikimu, amerikiniai imperialistai užgrobė Kubą, kur JAV kapitalistai turėjo stambias cukraus ir tabako plantacijas ir kuri JAV imperializmui turėjo didžiulę reikšmę kaip strateginė bazė Atlanto vandenynė. Klasingai žaidėdami „pagalba“ Filipinų nacionaliniam išsivadavimo judėjimui prieš ispaniškusiuosius engėjus, amerikiniai patys užgrobė Filipinus. Amerikinis imperializmas, rašė Leninas, „1898 m. smaugė Filipinus, prisdengdamas jų išsivadavimu“. Kai Filipinų liaudies masės, vadovaujamos Emilio Aginaldo, pakilo į kovą prieš savo naujuosius pavergejus, amerikiečiai 1902 metais juos žiauriai nuslopinė, degindami kaimus ir žudydami moteris, vaikus ir senelius.

1898 metais JAV užgrobė Ramiajame vandenyne Havajų salas ir tuo pačiu metu pradėjo skverbtis į Kiniją, pasikelbusi priešikišką „atvirųjų durų“ Kinijoje politiką. 1900 metais Jungtinės Amerikos Valstybės drauge su kitomis

imperialistinėmis valstybėmis dalyvavo žiauriai nuslopinant Kinijoje antiimperialistinį boksierių sukilimą.

1903 m. JAV imperialistai išprovokavo kruvinus neramumus Kolumbijoje ir atskyrė nuo jos Panamos „respubliką“, kurią tuoj pat okupavo amerikiečių kariuomenė.

Jungtinės Amerikos Valstybės pasinaudojo 1914 m. kilusiu Europoje karu, kad galutinai sau pavergtų Lotynų Ameriką. 1915 m. JAV laivybos pajėgos nuslopinė revoliuciją Haiti ir įvedė amerikinių imperialistų kontrolę šiai šaliai. 1916 m. amerikiečių kariuomenė buvo pasiūta į San Domingo, kur ji įvedė JAV protektoratą. Tais pačiais metais JAV pasiuntė karines ekspedcijas į Meksiką, Peru, Čilė, Argentina ir Braziliją buvo sparčiai kolonizuojamos amerikinio kapitalo.

Europos karo atžvilgiu JAV pradžioje buvo paskelbūsios neutralumu. Amerikiniai kapitalistai pardavinėjo ginklus abiem kariavusioms pusėms ir tuo iš Europos kraujo į karą Antantės pusėje Amerika įstojo pačioje pabaigoje, kai jos kareiviams jau beveik neteko kariauti. Iš krūvinojo biznio Europoje amerikiniai milijardieriai nematytu mastu pralobė. Iki karo JAV dar išsivadavo kapitalus iš Europos. Karo metu ji ne vien tik sumokėjo visą savo skolą Europai, bet dar paskolino kariavusioms valstybėms milijardus dolerių. Amerikos bankininkai, nurodė Leninas „pavertė“ savo duoklininkais visas, net turtingiausias šalis. Jie prisilpė šimtus milijardų dolerių... Klekviename doleryje kraujo žymės“.

(B. D.)

Ats. redaktorius L. Rudaševskis